

การใส่บาตรที่ถูกต่อนั้นควรทำอย่างไร?.....

นำเสนอเมื่อ : 15 พ.ย. 2552

การใส่บาตรที่ถูกต่อนั้นควรทำอย่างไร?

วิธีปฏิบัติตัวในการใส่บาตร

๑. ขณะรอใส่บาตรให้ทำจิตตั้งมั่นไว้ว่าจะใส่บาตรโดยไม่เจาะจงเมื่อพระเณรรูปใดเดินผ่านมาก็ใส่บาตรไปตามลำดับจนหมดอาหารที่เตรียมมาไม่เลือกใส่ของชิ้นนี้ไม่ใส่ของชิ้นนั้นการใส่บาตรโดยไม่เจาะจงนี้พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่ามีผลานิสงส์มากกว่าการใส่บาตรโดยเจาะจง

๒. เมื่อพระภิกษุเดินมาใกล้จะถึงที่ที่เราอยู่พึงอธิษฐานจิตเสียก่อนโดยถือขันข้าวด้วยมือทั้งสองนั่งกระหย่งยกขันข้าวขึ้นเสมอหน้าผากกล่าวคำอธิษฐานว่า

**“สุทินันถ ะตะ เม ทานัง อาสะวัชชะยะวะหัง โหตุ ทานที่ข้าพเจ้าถวายดีแล้วนี้
จงเป็นเครื่องนำมาซึ่งความสิ้นกิเลสเถิด”**

๓. จากนั้นลุกขึ้นยืนและถอดรองเท้าเพราะการสวมรองเท้าถือว่ายืนสูงกว่าพระถือเป็นการไม่สมควรเหมือนเป็นการขาดความเคารพแต่ก็ไม่ควรถนอมเท้าจนเท้าเจ็บหรือเป็นที่น่าขงเฉอะแฉะเป็นต้นแต่ที่ไม่ควรก็คือบางคนถอดจริงแต่กลับไปยืนอยู่บนรองเท้าเสียอีกยิ่งสูงไปก็ใหญ่ตั้งนั้นถนัดตั้งใจจะไม่ใส่รองเท้าก็จัดที่ให้พระสงฆ์ยืนสูงกว่า

๔. เมื่อใส่บาตรเสร็จแล้วถ้ามีโต๊ะรองอาหารหรือรถยนต์จอดอยู่ด้วยให้วางขันข้าวบนนั้นยืนตรงโน้มตัวลงไว้พระสงฆ์แต่ถ้าตักบาตรอยู่ริมทางควรนั่งแล้ววางขันข้าวไว้ข้างด้วยมือไว้พระสงฆ์พร้อมกับอธิษฐานว่า

**“นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง, สังโฆ เม สะระณัง ะรัง, เอเตนะ สัจจะวัชชะนะ โสตถิ เม โหตุ
สุัพพะทา สຸຣະອື່ນຂອງຂາພເຈາໄມມີ ພຣະສົມເປັນສຣະອັນປຣະເສຣີຣູຂອງຂາພເຈາ
ດວຍກຣລາວຄຳສັດຍນ້ຳຂາພເຈາເຈຣີຣູໃນພຣະສາສນາຂອງສາສດາ”**

๕. หลังจากนั้นควรอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้วด้วยการกรวดน้ำและกล่าวว่า

**“อิหัง เม ญาตินัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย ขอบุญทั้งหลังจงสำเร็จแก่ญาติของข้าพเจ้า
ขอให้ญาติของข้าพเจ้าทั้งหลายจงเป็นสุข เป็นสุขเถิด”**

อย่าได้มีคำถามว่าการทำบุญนี้จะมีผลถึงผู้ตายหรือไม่ผู้ตายจะได้รับประทานข้าวปลาอาหารนี้หรือไม่เพราะเมื่อเราทำความดีมีความกตัญญูคุณรำลึกถึงผู้ล่วงลับหรือใครที่ข้างผู้รับจะได้รับหรือไม่สำคัญเพราะหลักสำคัญอยู่ที่ว่าการทำทานช่วยให้เราเกิดปีติและสิ้นความตระหนี่เกิดความอิมใจเราใดทำหน้าที่ของมนุษย์ที่ดีครบถ้วนแล้วไม่มีสิ่งบกพร่องก็นาจะเป็นการเพียงพอแล้วละ